

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Verna - A Dominica Septuagesimæ, ad Dominicam SS. Trinitatis

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Feria 5. De cavendo mundo, pro quo Christus non orat. Quà latè patet
Mundus, nihil est uspiam ita contemnendum & cavendum, quàm quod
intus in te uno latet, Nempe concupiscentia, quæ facit mundum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44214

Altimiseram & damnosam libertatem! ò divinam in hac misera libertate iustitiã! Iam agnosco, quod dolebamus initio, cur sua in pravitate sic indurescant, nullo ut tempore quantum vis sacro, nullã ut Confessione, nullã ut Communione resipiscant, aut induci se unquam pariantur ad exoluendum jejuniũ. Hæc est scilicet pœna libertatis, quam sibi af-

sumunt, hoc est supplicium voluntariæ rebellionis, quã in legem insurgunt: ut qui supremã legem duci nolunt, eãdem deferantur. Et qui suã se viã duces habere voluerunt, sui sint duces interitus, ac tandem illud Sapientiã compleatur: *Comedent igitur fructus viã suã, suisque consiliis saturabuntur.* Prov. 1.

FERIA QUINTA. DE CAVENDO MUNDO, PRO Quo Christus non orat.

Ego pro eis rogo, non pro mundo rogo, sed pro his, quos dedisti mihi, quia tui sunt. Ioan. 17.

VERITAS PRACTICA.

Quã latè patet Mundus, nihil est uspiam ita contemnendum & cavendum, quàm quod intus in te uno later.

RATIO EST, quia nihil est ita cavendum in universo mundo, quàm quod mundum perversum & odiosum Deo facit.

Sed quod mundum perversum & odiosum Deo facit, intus in te uno later, nempe Concupiscentia.

Ergo quã latè patet mundus, nihil est uspiam ita contemnendum & cavendum, quàm illa Concupiscentia quæ intus in te uno later: Quod certè est valde expendendum.

I. PUNCTUM.

Considerari possunt hæc antecedentia Christi Domini ad Patrem Verba: *Manifestavi nomen tuum hominibus, quos dedisti mihi de mundo. Tui erant, & mihi eos dedisti, & sermonem meum servaverunt. Nunc cognoverunt, quia omnia, quæ dedisti mihi abs te sunt, quia verba, quæ dedisti mihi, dedi eis, & ipsi acceperunt & cognoverunt verè, quia tu me misisti. EGO PRO EIS ROGO, NON PRO MUNDO ROGO.*

In his porro postremis verbis, magis hæc edum, quia plurimum valent ad persuadendũ mundi contemptum, aut certè, valde disponunt cum Divina gratia ad hunc affectum &

effectum ex sequentibus Passionis Christi Mysteriis eliciendum. Quid enim funestius, & quid magis tremendum, quàm sacratum omnium, quas Christus fudit, orationũ participatione semo veri & excludi, nulla eum illo meritorum communicatione jungi, nullam eum eo habere Societatem & partem: ac denique velut anathematizatum & excommunicatum esse à Christo Domino? Hoc enim volunt illa verba: **NON PRO MUNDO ROGO.** Quamobrem in his etiam argue etiam consistendum, ne quid animis nostris de mundo tam odioso profusus adhæreat. Quem in finem opportuna videtur proposita Veritatis Consideratio, quæ radicem totius mundanæ perversitatis attingit, nempe Concupiscentiam, in qua una Mundus ille sistit, pro quo Christus non orat.

Hoc itaque primum expende, quod in expositione Veritatis præmittitur, nihil ita esse cavendum in universo mundo, quàm quod perversum facit mundum, & odiosum Deo reddit. Nam in mũdo, aliud est, esse, & aliud, perversum esse: Sicut de homine ait S. Augustinus: *Quasi dua res sunt, homo & peccator. Tract. 12. Quod audis, homo, Deus fecit: quod audis, peccator, ipse homo fecit.* Sic de mundo planitus, dua res omnino sunt, mundus, & mundus perverfus. Atque ita quando in propositione dicitur, nihil esse in Mundo contemnendum seu cavendum, quàm quod illum perversum reddit; manifestè patet primò Mundum accipi pro rerum universa vastitate, quæ nec perver-

sa nec odiosa Deo est; Deinde verò significari esse aliquid in illa rerum mole, quod moralè perversitatem in mundum inducat, & quod propterea sit cavendum. Sic aliud profectò est, esse in mundo; & aliud est, esse de mūdo. Omnes enim & ipse etiam Christus Dominus, in mundo erat sed non de mundo. Sicut Ille est & nos sumus in mundo, ait dilectus Discipulus. At verò Dominus: Ego non sum de hoc mundo. Nempe est aliquid singulare, quod mundum pervertit, & de quo perverso mundo non est Christus nec vetus Christi discipulus.

Res quidem omnes terrenæ & humanæ, ita fluxæ & caducæ sunt, ut qui sapit nunquam iis afficiatur & inhæreat: sed non ita tamen ex se perversæ sunt & odiosæ, ut oderit eas Deus, & odio à nobis haberi velit. Diliges omnia quæ sunt, ait Deo Sapiens, & nihil odisti eorum, quæ fecisti. Quod si ipsemet dicit, Creaturas Dei in odium factas, & in tentationem animabus hominum, & in miscipulam pedibus insipientium; Id vitium est insipientium hominum, non creaturarum, quibus si benè homines uterentur, & ipsi sapientes essent, & bonæ ipsis essent creaturæ, sicut ait Apostolus, Omnis creatura Dei bona est, & nihil rejiciendum, quod cum gratiarum actione percipitur. Et rursum, Omnia munda mundis, coinguinatus autem & infidelibus, nihil est mundum. Sic & Sapiens fusiùs, Bona bonis creata sunt ab initio, sic nequissimis bona & mala. Initium necessaria rei vita hominum, aqua, ignis, & ferrum, sal, lac &c. hæc omnia sanctis in bona, sic & impiis & peccatoribus in mala convertentur. Omnia opera Domini bona, & omne opus, hora sua subministrabit; Non est dicere hoc illo nequius est, omnia enim in tempore suo comprobabuntur.

Ex quibus apertè patet aliquid aliud esse à creaturis, & à mundo in se considerato, unde vitium & perversitas insuat; & illud præcipuè indagandum esse & extirpandum. Intus est hostis, in te uno latet; Mors in olla: PERDITIO tua Israel, tantummodo in me auxiliū tuū.

II. PUNCTUM.

SED sola concupiscentia est, quæ facit hanc mundi perversitatem.

Ipsa est sancti Augustini interpretatio verborum Christi Domini, NON pro mundo rogo, id est, inquit, non pro iis, qui vivunt secundum mundi concupiscentiam. Non est autem

alia mundi concupiscentia, quam ipsa innata nobis cupiditas, quæ auctore Apostolo, Radix est malorum omnium; & de qua dicitur à sancto Ioanne, Omne, quod est in mundo, concupiscentia carnis est, & concupiscentia oculorum, & superbia vitæ. Quasi diceret, objecta quidè concupiscentiæ seu res concupiscibiles sunt in mundo, sunt nempe honores, voluptates, & divitiæ; sed quod propriè facit mundū perversum, & hominem de illo mundo, est ipsa mundi concupiscentia, seu ille appetitus inordinatus, quo res humanas homo concupiscit, quia tacit eum nimis adhærere mūdo seu mundanis rebus, quæ si ordinatè diliguntur, neque res ipsæ malæ essent, ut dictum est, neque homo eas possidens & diligens, malus aut perversus esset. In omnibus talibus, ait sanctus Augustinus, non usus verum, sed libido uentis in culpa est; quando scilicet est inordinata, quando est nimia seu vehementior, seu non directa in bonum finem.

Nam neque ipsa præcisè libido naturalis seu concupiscentia per se est mala, sed tantum prona est in malum, & in affectum inordinatum inducens hominem, qui si velit cum gratia resistere naturali inclinationi, adeo non erit perversus ex prava sua concupiscentia, ut maximè bonus & sanctus inde existat. Tota itaque perversitas in eo est, quod homo concupiscentiæ consentiat, quod eam sequatur in desideriis honorum, voluptatum, divitiarum, & sic fiat de mundo. Unde ipso statim initio mundi conditi, Deus homini dixit, Sub te erit appetitus eius, & tu dominaberis illius. Tum Sapiens, Ne sequaris in fortitudine tua concupiscentiam cordis tui. Et rursum: Post concupiscentias tuas non eas, & à voluntate tua avertere. ALIUD est enim concupiscere, inquit sanctus Ambrosius, & aliud post concupiscentias ire. Sic denique Apostolus, Non regnet peccatum in vestro mortali corpore, ut obedientis concupiscentiæ eius.

Ah quoties iis obedivisti? sufficit præteritum tempus ad voluntatem gentium consummandā, his qui ambulaverunt in luxuriis, desideriis, & quæ fusiùs prosequitur sanctus Petrus.

III. PUNCTUM.

QUA ergo latè patet mundus, nihil est nisi perversa contemendum & cavendum, quam quod intus in te uno latet, nempe Concupiscentia,

Matth. 23. *Matth. 13.* tia, quæ te facit de illo perverso mundo, pro quo Christus non orat. *Mundus prius, quod in- tus est.* Certè oportet malignam hanc esse per- versitatem mundani affectus, pro quo Chri- stus se non orare profiteretur. Sic planè est, quã- do semel humanus animus se illi permittit, ita in dies induratur, ita crescunt concupiscen- tiæ & mutuis hominum colloquiis, moribus, & sensibus invalescunt, ut nõ sit animus mag- is in vicio induratus, & minùs capax devo- tionis, pœnitentiæ, conversionis, & cuiusvis rãdem virtutis, quàm mundanus, qui omnem gratiã ac pietatis sensum expellit, si quo mo- do ille sensus repugnet concupiscentiæ vel mundano respectui. Hæc est terra petrosa si- ne fructu, homo scilicet temporalis, qui prop-

ter verbum continuò scandalizatur; QUID di- ceretur, statim ille obiicit, & hoc dicto, quidquid hominum dictis opponitur, quan- tumcunque pium & sanctum sit, statim re- pellitur; *Va mundo à scandalis.* Ibid. 18. Hoc est peccatum, de quo dicebat Iudæis, *In peccato vestro moriemini;* Audi & treme; *Ioan. 8.* Vos de mundo hoc estis, ego non sum de hoc mun- do, dixi ergo vobis, quia moriemini in peccatis ve- stris: O pavendum quia. Non est in tota Scrip- tura verbum terribilius, & proinde ad mundi contemptum leu ad reprimendam concupif- centiam aptius & efficacius. Vide in 4. parte, decimam-nonam hebdomadam, & præcipuè Feria 5. Ubi alia Veritas ex illis verbis propo- nitur.

PRO EADEM FERIA QVADRAGESIMALI.

Ad Evangelium, de sanato Centurionis servo. Matth. 8.

VERITAS PRACTICA.

Majoris est animi se Divinæ Fidei supponere, quàm se illi opponere.

In 3. parte, Feria 2. hebdomada septima. Vbi de hoc Centurione expressa est Consideratio.
Aliæ de fide plures passim habentur.
Et cum illa Centurionis, quæ à Domino laudatur fides, non sit tantum Virtus, qua cre-

didit, sed qua universim sua in militari Vo- catione laudabiliter vixit, huc comodè transferri posset hæc Veritas.

Salutis animæ nulla est certior certitudo, quàm in certo vocationis gradu attin- gendo.
In 1. parte Feria 2. hebdomada 5. post Epiphani- am.

FERIA SEXTA. DE VERA SANCTITATE, QUAM Suis Christus orat.

Sanctifica eos in Veritate. Ioan. 17.

VERITAS PRACTICA.

Qui te à sanctitate acquirenda excusas, ex aliis acquisitis bonis te condemnas.

RATIO EST, Quia quidquid sit, quo te excusas, si nullum id esse, aut tibi etiã esse oppositum ex aliis tuis factis indicas, tu teipsum condemnas.

Sed ex aliis acquisitis bonis tanquam ex aliis tuis factis, nullum id esse, aut etiam tibi esse opposi- tum indicas, quod excusas.
Ergo tu teipsum condemnas. Quod cum sit extre- ma dementia in re præsertim tam seria & ne- cessaria, qualis est vera sanctitas, certè id ad- vertendum, & excutenda omnis excusatio.

I. PUN-